

“Medarbejdere på hinandens glæde...”

- Tanker fra egnens præster, så længe kirkerne holder lukket i forbindelse med Coronakrisen.

Nerverne hænger lidt mere uden på tøjet. Jeg står klar og afventer. Jeg er på – men kan ikke rigtigt komme til at foretage mig noget. Pjat, der er da så meget du kan tage dig til, nu hvor børnene kan komme i institution igen.

Børnene skal tilmeldes pasning i børnehaven. Hvor lang tid har du brug for, at de skal være der? Ja, hvad synes jeg, at jeg vil byde personalet: 9.00-15.00? Børnene er uden for hele dagen, undtagen når de spiser. De er opdelt i små grupper og har en ufattelig god normering. En dag i april, hvor jeg afleverede min datter var de 2 voksne til 3 børn. Jeg kom med det fjerde barn. Faktisk laver de flere aktiviteter nu, end før. De laver bål og rister skumfiduser omkring Haletudsesøen; de går ture og finder stiklinger og planter træer på børnehusets legeplads.

Hvad så hvis det regner? Det har de vakse pædagoger tænkt på. Så går de i Miniklubben, SFO'en, hvor der er en fed legooafdeling og et indendørs legehuse. Der er ingen smalle steder, og børnene lider ingen nød. De bliver afleverede senere og hentet tidligere. Børnene er gode til at agere i Corona tiden, oplever jeg. De kan godt finde ud af det med afstand og håndvask. De hører historier om Morten Muggenbrød og Hygi Ejnar. Og så hørte jeg min yngste synge en sang, om hvordan man skal vaske sine hænder ”putte, putte sæbe på” – der fik mig til at tænke på fluorskyl og kampagnesangen for tandbørstning i 80'erne: For du skal børste dine tænder, hver gang du vasker hænder.” En god sangleg og tydelighed hjælper på det hele.

Hvordan er det med os voksne? Jeg tror, vi har sværere ved det. Det er som om vi er lidt bange for hinanden. Hvis jeg nu gør sådan, er det så okay med dig? Vi skal hjælpe hinanden med at få åbnet samfundet op igen. Det betyder ikke, at vi skal undgå hinanden, for du har sikkert nok at gøre med dit eget, og måske er du bange for, at jeg kan smitte dig. Det går ikke at tage fejlagtigt hensyn. Vi må få samvær, kommunikation op at køre igen, hvis det har været lukket ned, også selvom det betyder, at vi skal gå skridtet for at komme hinanden i møde. Vi må spørge ind til, hvad der skal til, for at din arbejdsdag kan lykkes.

Ja, mere end det. Vi må blive medarbejdere på hinandens glæde, som Paulus siger det et sted i Bibelen.

Der på legepladsen kan vi voksne godt gå fejl af hinanden. Der skal så lidt til, før en misforståelse opstår. Og så går der snildt et par timer med at gruble over det.

Ordene om at vi skal være medarbejdere på hinandens glæde, randt mig i hu forleden. Formaningen fra Paulus er god at huske sig selv på. Hvad vil det sige i denne tid, hvor vi er lidt mere tyndslidte end sædvanligt. Hvor vi skal træde ind i de gængse roller, men med nye retningslinjer.

Må Gud lade sin glæde skinne igennem os, så vi får mod til at spørge og tør høre svaret.

Søndag d. 17. maj 2020, Eva Bernhagen, Byrum, Hals og Vesterø sogne på Læsø.